

γραφικοῦ λάθους, πολὺ φοβοῦμαι μὴ κάμουν ἄλλο μεγαλύτερον, μὴ φροντίσαντες νὰ μάθουν ἀκόμη τί ἐστὶ σοσιαλισμός, συγχύζοντες αὐτὸν μὲ πολλὰ ξένα στοιχεῖα ἢ παρεξηγοῦντες, ἀφ' οὗ τὸν περιορίζουν εἰς τὸ ἐργατικὸν ζήτημα — καὶ ἐδῶ οἱ ἐργάται εὐήμεροὺν κατὰ τὴν ἀντίληψίν των — ἢ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀθλιότητα — καὶ ἐδῶ κανεὶς δὲν ἀποθνήσκει τῆς πείνης! Ἀλλ' ὅχι! εὐτυχῶς ἡ δυστυχῶς ὁ σοσιαλισμὸς εἶνε κάτι γενικώτερον, βαθύ-

χὴν καὶ μελέτην, — ἂν καὶ τόση ὀλίγη ἀπαιτεῖται διὰ νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ὅτι οἱ κοινωνικοὶ αὐτοὶ ὅροι τοὺς ὁποίους ζητοῦσιν οἱ ἐν Εὐρώπῃ νὰ τροποποιήσουν ὑφίστανται ἀπαράλλακτοι καὶ ἐδῶ καὶ ὅτι ἡ γενικὴ θεωρία τοῦ σοσιαλισμοῦ, ὡς διατυπώθη ἐν ἀρχῇ, ἰσχύει ἀμετατρέπτως καὶ δι' ἡμᾶς!

Διὰ τοῦτο τὴν πρώτην αὐτὴν Μαΐου, καθ' ἣν κλεισμένος εἰς τὴν οἰκίαν στενοχωροῦμαι ὅτι δὲν ἐχάρην τὴν ἐορτὴν τῶν Ἀνθώνων, καὶ βλέπω ἀπὸ τοῦ

ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΗ

τερον, ριζικώτερον, καὶ διὰ τοῦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκραγῇ μίαν ἡμέραν ὅπως εἰς πᾶσαν καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν μας κοινωνίαν. Καὶ δὲν ἤξεύρει μὲν κανεὶς ὑπὸ ποίαν φάσιν, ἂν ὅπως ἤρχισεν ἤδη διὰ δημοσιευμάτων, θὰ καταλήξῃ εἰς συλλαλητήρια καὶ συμπλοκάς τὴν 1ην Μαΐου ἢ τὴν 19ην Ἀπριλίου, ἢ καὶ εἰς ἐκρήξεις ἀναρχικῆς δυναμίτιδος. Ἀλλ' εἶνε φανερόν ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα ἀξιούσι παρὰ παντὸς ἀνθρώπου ἀνεπτυγμένου καὶ ἔχοντος ἔργον νὰ διαφωτίξῃ τὴν κοινὴν γνώμην, μεγαλειτέραν προσο-

παραθύρου τὸν κονιορτὸν ἀνεγειρόμενον εἰς νέφη ὑπὸ τὸν συρίζοντα ἄνεμον, καὶ ἀκούω τὰς περιπολίας διερχομένας καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀνησυχίαν τῶν ἐκρύθμων καιρῶν — δὲν ἔχω ἄδικον νὰ τὴν θεωρῶ ὡς τινὰ ἀόριστον πρόδρομον ἄλλων ἡμερῶν, καθ' ἃς θὰ βλέπω πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου ὅτι ἀναπαριστῶ ἐκ περιγραφῶν γινόμενον σήμερον ἄλλου καὶ νὰ ὀνειροπολῶ τὸ ὅχι ἴσως εὐχάριστον ἀλλ' ἀναπόφευκτον τοῦτο μέλλον.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ